

Bez naziva (Ćilim), ulje na platnu, 180 x 130 cm, 2024.

Biografija:

Relja Stevanović (2001), završio je osnovne i master studije na slikarskom odseku Fakulteta likovnih umetnosti u Beogradu u klasi prof. dr Biljane Đurđević, pod čijim mentorstvom trenutno pohađa doktorske umetničke studije.

Tokom svog obrazovanja osvojio je dve nagrade Fakulteta likovnih umetnosti: Nagrada „Risto i Beta Vukanović, slikari“ za slikarstvo (2024) i „Nagrada FLU za sliku - studija u boji velikog formata“ (2022). Izlagao je na 29 grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu, i učestvovao na radionicama i umetničkim kolonijama.

Izložba „Prag neizrecivog“ u Galeriji Doma omladine Beograda je njegova treća samostalna izložba.

Kontakt:
reljastevanovic@gmail.com
@reljastevanovic

Dom omladine Beograda
Makedonska 22
dobinfo@domomladine.org
www.domomladine.org

Za izdavača:
dr Andrija Bojanić, direktor
Urednica programa:
Marta Marković
Stručna saradnica:
Jelena Pavićević

Savet Galerije:
Davor Dukić
Milan Bosnić
Olivera Vukotić
Saša Janjić

Dizajn:
Dom omladine Beograda
Štampa:
Promo Print

www.domomladine.org

Relja Stevanović

PRAG NEIZRECIVOG

24. FEBRUAR – 13. MART 2026.
GALERIJA DOMA OMLADINE BEOGRADA

PRAG NEIZRECIVOG

Konflikt u umu čoveka dovodi do situacije gde ono što ne može zaobići makar preoblikuje i kroz njemu pojmljive izražaje predstavi. Smrt se shvata kao trajna izvesnost čoveka i horizont unutar kojeg se odvija svako ljudsko iskustvo. Ona stoji kao nema prilika svakog života, upisana u samu strukturu vremena i bitka. U odnosu na smrt, život se razume kao vlastita mogućnost postojanja i neprihvatanje odjeka svesti o sopstvenoj konačnosti.

Izložbeni projekat „Prag neizrecivog“ tematski se oslanja na posmatranje smrti kao nezaobilazne konstante, koja postavlja čoveka u trajni odnos preispitivanja sa sopstvenim životom. Ona je prisutna u svakom trenutku života kao otmevanje prema njegovom završetku. Ovakvo razumevanje ne dozvoljava da se smrt svede na događaj u budućnosti, već je prisutna kao granica koja oblikuje smisao, odluke i odnos prema vremenu. U tom smislu, ideja smrti postaje mesto gde se mišljenje suočava sa vlastitim ograničenjem.

Pokušaj da se smrt verbalno definiše vodi ka području u kojem jezik gubi sigurnost. U trenucima tišine, kada se povuku spoljašnji nadražaji, misao o smrti postaje neizbežna i prisiljava svest da se suoči sa svojom konačnošću. Smrt se tada pojavljuje kao misaona realnost koja oblikuje biće čak i onda kada nije neposredno osveščena. U trenutku nedovoljnosti verbalnog, okretanje ka vizuelnom služi kao sud u koji će se preliti ono što je nedobacivo rečima. U takvom prostoru slikarstvo preuzima ulogu medijuma kontemplacije. Smrt kao prisustvo koja nije tema, već potkožna osnova pogleda. Slikarski proces usmeren je ka samoosluškivanju, i vizuelno iskustvo omogućava zadržavanje smisla u stanju otvorenosti, ostavljajući prostor za tiho promišljanje.

Izložba teži ka mestu zastoja, i dolaženju do tačke u kojoj slika preuzima ono što jezik više ne može da zadrži. Govoriti o smrti znači već stajati na pragu neizrecivog: u svakoj rečenici otvara se prostor gde misao prestaje da bude sigurna, ali gde upravo zato postaje najbliža samoj sebi.

Relja Stevanović

Prag neizrecivog, poliptih, ulje na platnu i ugljen na papiru, 414 x 285 cm, 2025.

Dance macabre, ulje na platnu, 510 x 100 cm, 2025.